

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΜΕΙΖΩΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 7 Φεβρουαρίου 2018, με την εξής σύνθεση : Ιωάννης Σαρμάς, Προεδρεύων Αντιπρόεδρος, Άννα Λιγωμένου, Αντιπρόεδρος, Γεώργιος Βοΐλης, Μαρία Αθανασοπούλου, Ευαγγελία - Ελισάβετ Κουλουμπίνη, Σταμάτιος Πουλής, Δημήτριος Πέππας, Αγγελική Μυλωνά, Στυλιανός Λεντιδάκης, Βιργινία Σκεύη, Δέσποινα Τζούμα, Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου, Κωνσταντίνος Παραθύρας, Αργυρώ Μαυρομμάτη, Κωνσταντίνος Κρέπης και Γεωργία Παπαναγοπούλου, Σύμβουλοι. Επίσης μετείχαν οι Σύμβουλοι Βασιλική Προβίδη, Ασημίνα Σακελλαρίου, Ευαγγελία Σεραφή, Ειρήνη Κατσικέρι και Νεκταρία Δουλιανάκη, ως αναπληρωματικά μέλη. Γραμματέας η Ελένη Αυγουστόγλου.

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας : Αντώνιος Νικητάκης, Επίτροπος Επικρατείας, κωλυομένης της Γενικής Επιτροπής της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, Χρυσούλας Καραμαδούκη.

Για να δικάσει την από 17.6.2015 (Α.Β.Δ .../19.6.2015) αίτηση αναίρεσης της ....., χήρας ..... , κατοίκου ..... (οδός .....), η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Παναγιώτη Μουντζουρώνη (Α.Μ. 17807/Δ.Σ.Α.).

Κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, ο οποίος παραστάθηκε διά του Νομικού Συμβούλου του Κράτους Νικολάου Καραγιώργη.

Με την αίτηση αυτή η αναιρεσείουσα επιδιώκει να αναιρεθεί η 1749/2015 απόφαση του Ι Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε το Δικαστήριο άκουσε:

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο της αναιρεσείουσας, ο οποίος ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως αναίρεσης.

Τον εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της αιτήσεως. Και

Τον Επίτροπο Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος πρότεινε την απόρριψη της αιτήσεως αναίρεσης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, με παρόντα τα τακτικά μέλη που έλαβαν μέρος στη συζήτηση, εκτός από τον Σύμβουλο Σταμάτιο Πουλή που είχε κώλυμα (άρθρα 11 παρ. 2 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 και 78 παρ. 2 του π.δ. 1225/1981).

**Άκουσε την εισήγηση του Συμβούλου Κωνσταντίνου Κρέπη και
Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε κατά το νόμο**

1. Με την αίτηση αυτή, όπως οι λόγοι της αναπτύσσονται με το από 12.2.2018 νομίμως κατατεθέν υπόμνημα, για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (με κωδικό πληρωμής ηλεκτρονικού παραβόλου .....), ζητείται η αναίρεση της 1749/2015 απόφασης του Ι Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία απορρίφθηκε ανακοπή της αναιρεσείουσας κατά της ..... /26.4.2010 πράξεως ταμειακής βεβαίωσης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. .... Με την τελευταία αυτή πράξη βεβαιώθηκε σε βάρος της αναιρεσείουσας, στρατιωτικής συνταξιούχου από μεταβίβαση, το ποσό των 14.482,49 ευρώ, το οποίο καταλογίσθηκε σε βάρος της με την ..... /1.3.2010 πράξη του Υφυπουργού Οικονομικών (46^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους).

2. Η ένδικη αίτηση αναιρέσεως ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα και, ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των προβαλλόμενων με αυτή λόγων.

3. Στο άρθρο 63 του ισχύοντος κατά τον χρόνο εκδόσεως της ...../1.3.2010 καταλογιστικής πράξεως Οργανισμού του Ελεγκτικού Συνεδρίου (π.δ. 774/1980) ορίζεται: «Κατά των πράξεων ή παραλείψεων του Υπουργού των Οικονομικών εν τη ασκήσει της αρμοδιότητός του προς εκτέλεσιν των πράξεων ή αποφάσεων κανονισμού συντάξεως εις βάρος του Δημοσίου ή την πληρωμήν των συντάξεων εν γένει, συμπεριλαμβανομένων και των αφορωσών καταλογισμών αχρεωστήτως ληφθείσης συντάξεως, δύναται ν' ασκηθή ένστασις ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου εντός προθεσμίας ενός έτους, αφ' ης ο ενιστάμενος έλαβε γνώσιν της προσβαλλομένης πράξεως (...) Η ένστασις κρίνεται παρά του κατά το άρθρον 7 παρ. 5 του παρόντος αρμοδίου Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εφαρμοζομένων περαιτέρω των διατάξεων των άρθρων 28-31, 47, 49-52 (...) αυτού». Περαιτέρω, στο άρθρο 30 παρ. 1 του ιδίου ως άνω νομοθετήματος ορίζεται ότι «[κ]ατά των εις τα άρθρα 27 και 29 πράξεων, επιτρέπεται (...) έφεσις ενώπιον του οικείου Τμήματος του Συνεδρίου εντός προθεσμίας ενός έτους από της (...) κοινοποιήσεως της πράξεως (...)», ενώ στο άρθρο 52 του αυτού νομοθετήματος, στο οποίο - μεταξύ άλλων - παραπέμπει το προαναφερθέν άρθρο 63, ορίζεται ότι «[η] ενώπιον του Συνεδρίου έφεσις δεν αναστέλλει την εκτέλεσιν της πράξεως ή αποφάσεως, εκτός εάν κατόπιν αιτήσεως του εκκαλούντος ή του Γενικού Επιτρόπου διαταχθή αυτή δι' αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου πριν η τούτο αποφανθή επι της ουσίας ή υπό του σχετικού Νόμου ορίζεται ότι η έφεσις

αύτη αναστέλλει την εκτέλεσιν της καθ' ης στρέφεται πράξεως ή αποφάσεως (...)).».

4. Εξ άλλου, με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν.δ/τος 356/1974 «περί Κώδικος Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων» (ΦΕΚ Α' 90), όπως ίσχυαν κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζεται: «1. Η είσπραξις των δημοσίων εσόδων ανατίθεται εις τα Δημόσια Ταμεία (...) ενεργείται δε δυνάμει νομίμου τίτλου (...) 2. Νόμιμος τίτλος είναι: α) Η κατά τους κειμένους νόμους βεβαίωσις και ο υπό των αρμοδίων Διοικητικών ή ετέρων αρμοδίων κατά τον νόμον Αρχών προσδιορισμός του εισπρακτέου ποσού, του είδους του εσόδου και της αιτίας δι' ην οφείλεται (...). Περαιτέρω, ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 και εφαρμόζεται αναλόγως στις ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου δίκες επί ανακοπών (βλ. άρθρο 123 του π.δ/τος 1225/1981, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 3472/2006), ορίζει στο άρθρο 217 παρ. 1 ότι «[α]νακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου (...) β) (...)». Στο άρθρο 224 του ως άνω Κώδικα ορίζεται: «1. Το δικαστήριο ελέγχει την προσβαλλόμενη πράξη κατά το νόμο και την ουσία, στα όρια της ανακοπής, τα οποία προσδιορίζονται από τους λόγους και το αίτημά της. 2. (...) 4. Στην περίπτωση της ανακοπής κατά της ταμειακής βεβαίωσης, επιτρέπεται ο παρεμπίπτων έλεγχος, κατά το νόμο και τα πράγματα, του τίτλου βάσει του οποίου έγινε η βεβαίωση, εφόσον δεν προβλέπεται κατ' αυτού ένδικο βοήθημα που επιτρέπει τον έλεγχο του κατά το νόμο και την ουσία ή δεν υφίσταται σχετικώς δεδικασμένο. 5. (...)». Τέλος, στο άρθρο 228 παρ. 1 του αυτού Κώδικα, όπως το άρθρο αυτό ίσχυε κατά το χρόνο άσκησης της ανακοπής, ορίζεται: «Η προθεσμία άσκησης, καθώς και η άσκηση της ανακοπής δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης. Στις περιπτώσεις α' (...) της παρ. 1 του άρθρου 217, ενόσω εκκρεμεί η ανακοπή, μπορεί να υποβληθεί, από τον ανακόπτοντα, αίτηση αναστολής της εκτέλεσης των προσβαλλόμενων πράξεων».

5. Από τις διατάξεις που παρατέθηκαν στις προηγούμενες σκέψεις συνάγονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: Μετά την έκδοση και περιέλευση στην οικεία Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ., πρώην Δημόσιο Ταμείο) της καταλογιστικής πράξεως, που συνιστά νόμιμο τίτλο κατ' άρθρο 2 παρ. 2 του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.), λαμβάνει χώρα η νομότυπη ταμειακή βεβαίωση του χρέους του οφειλέτη του Δημοσίου, η οποία ενεργείται κατά δέσμια αρμοδιότητα, χωρίς να απαιτείται για το κύρος της να έχει προηγηθεί κλήση του οφειλέτη σε προηγούμενη ακρόαση, σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ. 2 του Συντάγματος (Ολ. Ε.Σ. 329/2018). Κατά των πράξεων του Υπουργού Οικονομικών ή των νομίμως εξουσιοδοτημένων από αυτόν οργάνων, που αφορούν σε καταλογισμό

αχρεωστήτως ληφθείσας σύνταξης, μπορεί να ασκηθεί ένσταση ενώπιον του αρμοδίου Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου μέσα σε προθεσμία ενός έτους από τότε που ο ενδιαφερόμενος έλαβε πλήρη γνώση της προσβαλλόμενης πράξεως. Το Κλιμάκιο, που αποτελεί δικαστικό σχηματισμό, ελέγχει όχι μόνο τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης πράξεως, αλλά εξετάζει και κατ' ουσία την υπόθεση, οι πράξεις δε που εκδίδονται από αυτό επί των ανωτέρω ενστάσεων υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του αρμοδίου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου εντός της οριζόμενης προθεσμίας (Ολ. Ε.Σ. 1114/2007). Η νομοθετική πρόβλεψη άσκησης κατά των εν λόγω καταλογιστικών πράξεων ένστασης και έφεσης, που παρέχουν τη δυνατότητα δικαστικού ελέγχου αυτών κατά το νόμο και την ουσία, έχει ως συνέπεια ότι κωλύεται η προβολή, στη δίκη της ανακοπής κατά της ταμειακής βεβαίωσης του οικείου χρέους, που συνιστά διακριτή διαδικασία (δίκη περί την εκτέλεση), λόγω αναγόμενων στις τυχόν νομικές και ουσιαστικές πλημμέλειες του γενόμενου από τη Διοίκηση καταλογισμού. Ενόψει των δικονομικών ρυθμίσεων των διατάξεων που αναφέρθηκαν στις σκέψεις 3 και 4, ερμηνευομένων σε συνδυασμό προς το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος, που κατοχυρώνει το δικαίωμα παροχής δικαστικής προστασίας, δεν αρχίζει η προθεσμία για την άσκηση ενστάσεως ούτε επιτρέπεται η ταμειακή βεβαίωση του καταλογισθέντος ποσού, εάν προηγουμένως δεν έχει κοινοποιηθεί εγκύτως στον υπόχρεο η καταλογιστική πράξη. Μετά, ωστόσο, την κοινοποίηση της πράξεως αυτής, προς την οποία εξομοιώνεται και η πλήρης γνώση του περιεχομένου της, νομίμως χωρεί η ταμειακή βεβαίωση της απαιτήσεως, ακόμη και όταν δεν έχει παρέλθει η προθεσμία άσκησης ενστάσεως ή εκκρεμεί ένσταση κατά της καταλογιστικής πράξεως, χωρίς τούτο να αντιβαίνει σε κάποια υπερνομοθετικής ισχύος διάταξη. Και τούτο, διότι ο οφειλέτης δύναται επαρκώς να προστατευθεί με την άσκηση αιτήσεως για την αναστολή εκτελέσεως είτε της καταλογιστικής πράξεως (άρθρο 52 του π.δ/τος 774/1980, που εφαρμόζεται αναλόγως και στην ενώπιον του Κλιμακίου διαδικασία) είτε της ταμειακής βεβαίωσης του καταλογισθέντος ποσού (άρθρο 228 Κ.Δ.Δ.), καθιστώντας έτσι ανενεργό τον εκτελεστό (νόμιμο) τίτλο και αδρανοποιώντας την περαιτέρω διαδικασία της σε βάρος του επισπευδόμενης διοικητικής εκτελέσεως.

6. Στην υπό κρίση υπόθεση, το δικάσαν Τμήμα, κατά την αναιρετικά ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του, δέχθηκε τα ακόλουθα: Με την ...../1.3.2010 πράξη του Υφυπουργού Οικονομικών (46^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους) καταλογίστηκε σε βάρος της τότε ανακόπτουσας και ήδη αναιρεσείουσας, στρατιωτικής συνταξιούχου από μεταβίβαση, ως χήρας του αποβιώσαντος στρατιωτικού συνταξιούχου ....., το ποσό των 14.482,49 ευρώ, που φέρεται ότι έλαβε αχρεωστήτως από το Δημόσιο Ταμείο, ως σύνταξη, κατά το χρονικό διάστημα από 21.5.2009 έως 31.3.2010, ύστερα από την έκδοση της ...../2009 πράξεως του Γ.Λ.Κ., με

την οποία ορίστηκαν ως συνδικαιούχοι στη σύνταξή της οι ..... και ..... , υιός και πρώην σύζυγος, αντίστοιχα, του ανωτέρω αποβιώσαντος στρατιωτικού συνταξιούχου. Η ως άνω καταλογιστική πράξη περιήλθε σε γνώση της ανακόπτουσας στις 15.3.2010, όπως και η ίδια συνομολόγησε με την ασκηθείσα ενώπιον του Τμήματος ανακοπή της (βλ. σελ. 2 αυτής). Με την ..... πράξη ταμειακής βεβαίωσης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ... βεβαιώθηκε σε βάρος της το ως άνω ποσό (14.482,49 ευρώ) και, ακολούθως, συντάχθηκε από τον Προϊστάμενο της ίδιας Δ.Ο.Υ. η ..... ατομική ειδοποίηση χρεών, με την οποία κλήθηκε να το καταβάλει. Εξάλλου, κατά τα γνωστά στο δικάσαν Τμήμα από προηγούμενη ενέργειά του (άρθρο 95 παρ. 2 του π.δ/τος 1225/1981), η τότε ανακόπτουσα άσκησε κατά της προαναφερόμενης καταλογιστικής πράξεως τη με αρ. πρωτ. Γ.Λ.Κ. .... /15.6.2010 ένσταση ενώπιον του Α΄ Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, επί της οποίας εκδόθηκε η ...../24.10.2011 απορριπτική πράξη αυτού.

7. Η ήδη αναιρεσείουσα άσκησε ανακοπή κατά της ..... /26.4.2010 πράξεως ταμειακής βεβαίωσης της Δ.Ο.Υ. ..., η οποία απορρίφθηκε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση. Ειδικότερα, το δικάσαν Τμήμα δέχθηκε ότι νομίμως άρχισε η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης κατά της τότε ανακόπτουσας για την είσπραξη του καταλογισθέντος σε βάρος της ποσού, με την έκδοση της ως άνω πράξεως ταμειακής βεβαίωσης αυτού, καθόσον η ανωτέρω είχε λάβει πλήρη γνώση της οικείας καταλογιστικής πράξεως (..... /1.3.2010), η οποία αποτελεί το νόμιμο τίτλο βεβαίωσης του χρέους, στις 15.3.2010, δηλαδή πριν από την ταμειακή βεβαίωση της σχετικής οφειλής (26.4.2010). Ενόψει αυτού, απέρριψε ως αβάσιμο τον προβαλλόμενο με την ανακοπή ισχυρισμό ότι κατά το χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης πράξεως ταμειακής βεβαίωσης ο τίτλος βάσει του οποίου αυτή διενεργήθηκε, δηλαδή η ως άνω καταλογιστική πράξη, δεν είχε καταστεί οριστικός, αφού δεν είχε παρέλθει η προθεσμία για την άσκηση ενστάσεως κατ' αυτής ενώπιον του αρμοδίου Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, δεχόμενο ότι με την έκδοση από το αρμόδιο όργανο της πράξεως καταλογισμού ολοκληρώνεται η διοικητική διαδικασία του καταλογισμού και οριστικοποιείται η οφειλή του υποχρέου, ενώ μετά την πλήρη γνώση από τον τελευταίο της εν λόγω καταλογιστικής πράξεως παρέχεται η δυνατότητα σ' αυτόν να προσφύγει στο Ελεγκτικό Συνέδριο με την κατάθεση σχετικής ενστάσεως και να ζητήσει την εκδίκαση της υποθέσεώς του και, επομένως, νομίμως διενεργείται μετά το χρονικό αυτό σημείο η ταμειακή βεβαίωση του καταλογισθέντος ποσού. Περαιτέρω, το Τμήμα, τον προβαλλόμενο με το από 6.11.2013 υπόμνημα της τότε ανακόπτουσας ισχυρισμό ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι μη νόμιμη ως εκδοθείσα χωρίς την τήρηση του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης, απέρριψε ως προεχόντως απαραδέκτως προβληθέντα το πρώτον με το

υπόμνημα (άρθρο 138 Κ.Δ.Δ.), δεδομένου ότι ανάγεται σε θέμα το οποίο δεν οφείλει το Δικαστήριο να εξετάσει αυτεπαγγέλτως.

8. Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι εσφαλμένως το δικάσαν Τμήμα απέρριψε τον πρώτο λόγο ανακοπής, δοθέντος ότι κατά το χρόνο διενέργειας της ταμειακής βεβαίωσης (26.4.2010) δεν είχε ακόμη οριστικοποιηθεί ο νόμιμος τίτλος, ήτοι η εκδοθείσα σε βάρος της καταλογιστική πράξη, καθώς δεν είχε παρέλθει η ετήσια προθεσμία για την άσκηση ενστάσεως κατ' αυτής ενώπιον του Κλιμακίου, σύμφωνα με το άρθρο 63 παρ. 1 του π.δ/τος 774/1980.

9. Ο λόγος αυτός, με βάση τα γενόμενα δεκτά στη σκέψη 5, είναι αβάσιμος, δεδομένου ότι, μετά την πλήρη γνώση από την αναιρεσείουσα της καταλογιστικής πράξεως, η οποία έλαβε χώρα στις 15.3.2010, όπως ανελέγκτως έγινε δεκτό από το δικάσαν Τμήμα, νομίμως εχώρησε η ταμειακή βεβαίωση του οικείου χρέους, με την έκδοση της ..... /26.4.2010 πράξεως ταμειακής βεβαίωσης της Δ.Ο.Υ. ..., χωρίς κατά νόμο να είναι υποχρεωμένη η Διοίκηση (οικεία Δ.Ο.Υ.) να αναμείνει την παρέλευση της (τότε) ετήσιας προθεσμίας ασκήσεως ενστάσεως κατά της ..... καταλογιστικής πράξεως ή την έκδοση οριστικής πράξεως από το Α' Κλιμάκιο επί της ήδη ασκηθείσης ενστάσεως της αναιρεσείουσας.

10. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι ο γενόμενος σε βάρος της καταλογισμός αντίκειται στις αρχές της χρηστής και εύρυθμης διοικήσεως, ωστόσο ο ισχυρισμός της αυτός, αν και προβλήθηκε ενώπιον του δικάσαντος Τμήματος, εντούτοις απορρίφθηκε αναίτιολόγητα με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

11. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος προεχόντως ως ερειδόμενος επί αναληθούς προϋποθέσεως, διότι από την παραδεκτή επισκόπηση των διαδικαστικών εγγράφων (ανακοπής και υπομνήματος) προκύπτει ότι η αναιρεσείουσα ουδόλως είχε προβάλει τον εν λόγω ισχυρισμό ενώπιον του δικάσαντος Τμήματος (πρβλ. ΑΠ 1244/2015, 1630/2014 κ.ά.). Σε κάθε περίπτωση, με βάση τα γενόμενα δεκτά στη σκέψη 5, στη δίκη της ανακοπής κατά της ταμειακής βεβαίωσης του οικείου χρέους, εφόσον προβλέπεται η άσκηση ενδίκου βοηθήματος κατά του νομίμου τίτλου που επιτρέπει τον έλεγχο του κατά το νόμο και την ουσία, είναι απαράδεκτοι λόγοι ανακοπής που στρέφονται κατ' αυτού. Εν προκειμένω, κατά της καταλογιστικής πράξεως, που συνιστά τον κατ' άρθρο 2 παρ. 2 του Κ.Ε.Δ.Ε. νόμιμο τίτλο, προβλέπεται η άσκηση ενστάσεως, την οποία μάλιστα, με βάση τα εκτιθέμενα στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, η ήδη αναιρεσείουσα άσκησε. Επομένως, και υπό την εκδοχή ότι είχε προβληθεί τέτοιος λόγος με την ανακοπή, αυτός ήταν πάντως μη ουσιώδης ως

απαράδεκτος, απορριπτομένων ως αβασίμων όλων των περί του αντιθέτου προβαλλομένων με την αίτηση αναιρέσεως.

12. Κατά την ειδικότερη γνώμη του Συμβούλου Γεωργίου Βοΐλη, ο λόγος αυτός (δεύτερος) θα έπρεπε να απορριφθεί μόνο ως απαράδεκτος, διότι προβλήθηκε το πρώτον κατ' αναίρεση, χωρίς η Ολομέλεια να εκφέρει οποιαδήποτε κρίση ως προς το (επόμενο) ζήτημα της βασιμότητας αυτού.

13. Με τον τρίτο και τελευταίο λόγο αναιρέσεως η αναιρεσείουσα προβάλλει, κατ' εκτίμηση του αναιρετηρίου, ότι εσφαλμένως το δικάσαν Τμήμα απέρριψε τον δεύτερο λόγο ανακοπής, σύμφωνα με τον οποίο, πριν από την έκδοσης της πράξεως ταμειακής βεβαίωσης, παρά το νόμο δεν κλήθηκε σε προηγούμενη ακρόαση από τη Διοίκηση, σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ. 2 του Συντάγματος.

14. Ο λόγος αυτός είχε προβληθεί ενώπιον του δικάσαντος Τμήματος με το από 6.11.2013 υπόμνημα της τότε ανακόπτουσας και ήδη αναιρεσείουσας, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 8.11.2013. Ως εκ τούτου, ο λόγος αυτός ορθώς απορρίφθηκε ως απαράδεκτος, καθώς με το υπόμνημα επιτρέπεται μόνο η ανάπτυξη παραδεκτών προβληθέντων ισχυρισμών (βλ. άρθρο 138 Κ.Δ.Δ.). Ανεξαρτήτως τούτου, ο λόγος αυτός, με βάση τα γενόμενα δεκτά στη σκέψη 5, είναι αβάσιμος, εφόσον η ταμειακή βεβαίωση ενεργείται κατά δέσμια αρμοδιότητα εκ μόνου του γεγονότος της περιέλευσης του νομίμου τίτλου (δηλαδή, εν προκειμένω, της καταλογιστικής πράξεως) στην οικεία Δ.Ο.Υ., χωρίς να απαιτείται για το κύρος της η προηγούμενη κλήση του οφειλέτη σε ακρόαση.

15. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η ένδικη αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί και να διαταχθεί η κατάπτωση του κατατεθέντος παραβόλου υπέρ του Δημοσίου (άρθρο 73 παρ. 4 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως. Και
Διατάσσει την κατάπτωση, υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, του κατατεθέντος παραβόλου αναιρέσεως.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε, στην Αθήνα, στις 20 Ιουνίου 2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΜΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΡΕΠΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στις 7 Νοεμβρίου 2018.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ

ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ